

LUTY 2025

MONITOR KOREAŃSKI

„Monitor Koreański” omawia i komentuje najważniejsze wydarzenia związane z aktualną sytuacją polityczną, gospodarczą i społeczną w Korei Południowej, ze szczególnym naciskiem na działania Korei Południowej w regionie Europy Środkowej oraz relacje międzykoreańskie.

DR JOANNA BECZKOWSKA

OŚRODEK SPRAW AZJATYCKICH
UNIwersytet Łódzki

MONITOR KOREAŃSKI

LUTY 2025

WYZWANIA DLA RELACJI Z USA

Współpraca Korei Południowej z administracją Donalda Trumpa napotyka poważne wyzwania, zarówno dyplomatyczne, jak i gospodarcze. Wewnętrzna niestabilność polityczna w Korei Południowej, w tym impeachment prezydenta Yoon Suk-yeola, osłabiła zdolność kraju do skutecznego prowadzenia dyplomacji szczytowej. Opóźnienia w nawiązaniu kontaktów z Trumpem budzą obawy o przyszłość sojuszu i stwarzają wyzwania dla bezpieczeństwa militarnego i gospodarczego. Pod znakiem zapytania znajduje się także wznowienie dialogu z Koreą Północną w sprawie denuklearyzacji. Od czasu ostatniego spotkania Kim Jong-una i Donalda Trumpa diametralnie zmieniła się sytuacja geopolityczna, a konflikt na linii Trump-Zełenski osłabił wiarygodność amerykańskich gwarancji bezpieczeństwa w zamian za rezygnację z programu nuklearnego.

I. WYDARZENIA SZCZEBŁA CENTRALNEGO

5-7 lutego: Marszałek Zgromadzenia Narodowego odbył wizytę do Chin.

Marszałek Woo Won-sik spotkał się z przewodniczącym ChRL Xi Jinpingiem oraz przewodniczącym Stałego Komitetu Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych, Zhao Leji. Oba spotkania miały na celu zapewnienie Pekinu o stabilności politycznej w Korei Południowej mimo impeachmentu prezydenta Yoon Suk-yeola. Ponadto strona koreańska zadeklarowała chęć utrzymania dobrych relacji z Chinami. Z kolei strona chińska podkreśliła znaczenie przyjaznych stosunków i bliskich więzi między oboma krajami. Xi Jinping wspomniał o możliwości wizyty w Korei Południowej przy okazji październikowego szczytu APEC w Gyeongju, co byłoby jego pierwszą wizytą od 2014 roku.

7 lutego: zarzuty wobec byłej Pierwszej Damy zostały oddalone.

Żona byłego prezydenta Moon Jae-ina Kim Jung-sook została uniewinniona. Stawiano jej zarzuty nadużycia władzy i narażenia Skarbu Państwa na straty. Prokuratura umorzyła postępowanie w sprawie jej podróży do Indii, argumentując, że wizyta na festiwalu Diwali była odpowiedzią na zaproszenie rządu indyjskiego i nie można jej uznać za prywatną. Ponadto, śledztwo nie wykazało dowodów na to, że Kim Jung-sook zatrzymała pożyczoną kurtkę marki Chanel lub użyła funduszy państwowych, by ją zakupić. Prokuratura stwierdziła, że po zebraniu dowodów

i przeanalizowaniu faktów, nie ma podstaw do oskarżenia. Śledztwo prokuratury w sprawie byłej Pierwszej Damy rozpoczęło się w czerwcu 2024 roku.

10 lutego: porozumienie w sprawie zielonej trasy żeglugowej zostało podpisane przez Australię i Koreę Południową. Korea Południowa i Australia zawarły porozumienie w sprawie utworzenia ekologicznego szlaku żeglugowego. Celem jest rozpoczęcie próbnych operacji w pierwszej połowie 2029 roku. Porozumienie obejmuje współpracę w wielu obszarach, w tym wspólne reagowanie na kwestie związane z ekologiczną żeglugą w ramach Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO). Kraje te zamierzają również wspierać podaż i wykorzystanie alternatywnych, czystych paliw. W pierwszej połowie tego roku rozpocznie się wstępne studium wykonalności dla tego projektu. Obie strony zobowiązały się do ułatwienia wymiany informacji między odpowiednimi organizacjami.

10 lutego: propozycje reform zostały przedstawione przez lidera partii opozycyjnej. Przemawiając przed Zgromadzeniem Narodowym Lee Jae-myung, lider Partii Demokratycznej, zaproponował szereg politycznych reform. Jedną z nich była propozycja stworzenia systemu odwoływania ustawodawców (legislative recall system) poprzez głosowanie jako mechanizmu wzmocnienia demokracji bezpośredniej. Na płaszczyźnie gospodarki, Lee Jae-myung skupił się na sztucznej inteligencji. Rozwój tej dziedziny powiązał nie tylko z gospodarką, ale rynkiem pracy, proponując skrócenie czasu pracy, dzięki wykorzystaniu nowych technologii. Polityk podkreślił konieczność zwiększenia inwestycji w strategiczne sektory – sztuczną inteligencję, biotechnologię, obronność, energetykę (zwiększenie wykorzystania energii odnawialnej, aby uniezależnić się od dostaw gazu), a także kulturę. Lee Jae-myung wezwał do uchwalenia budżetu dodatkowego w wysokości co najmniej 30 bilionów wonów (20 miliardów USD) w celu ożywienia gospodarki kraju. Argumentował, że jest to konieczne ze względu na zawirowania polityczne wywołane stanem wojennym wprowadzonym przez prezydenta Yoon Suk-yeola w grudniu ubiegłego roku. Kolejna zaproponowana reforma dotyczyła podniesienia wieku emerytalnego w związku z malejącym przyrostem naturalnym. W kontekście relacji z Koreą Północną, lider Partii Demokratycznej wyraził poparcie do wznowienia dialogu z Pjongjangiem, wspólnie z administracją Donalda Trumpa. Podkreślił potrzebę wzmocnienia gotowości militarnej i zdolności obronnych przed zagrożeniami nuklearnymi ze strony Korei Północnej, przy jednoczesnym utrzymaniu otwartych kanałów komunikacji i kontynuowaniu wysiłków na rzecz wznowienia dialogu. Przemówienie to zostało skrytykowane przez rządzącą Partię Siły Narodu.

11 lutego: koreański przemysł stoczniowy upatruje korzyści w amerykańskich zmianach prawnych. Koreańska branża stoczniowa

zareagowała z entuzjazmem na potencjalne zmiany prawne w USA, umożliwiające budowę okrętów wojennych w krajach sojuszniczych. W przypadku Korei Południowej głównymi beneficjentami takich zmiany byłyby HD Hyundai Heavy Industries i Hanwha Ocean, które już rywalizują o zamówienia na rodzimym rynku. Hanwha Ocean to koncern, który interesuje się także współpracą przy polskim programie ORKA, proponując nie tylko okręty podwodne, ale i współpracę badawczo-rozwojową. Amerykańska inicjatywa ma na celu przeciwdziałanie rosnącej potęgze morskiej Chin poprzez wzmocnienie własnych sił morskich USA, z uwzględnieniem zdolności produkcyjnych i kosztowych sojuszników, takich jak Korea Południowa.

12 lutego: regulacje prawne dotyczące zwiększenia bezpieczeństwa uczniów są rozważane przez Zgromadzenie Narodowe. W reakcji na zabójstwo uczennicy szkoły podstawowej, Kim Ha-neul, dokonane przez nauczycielkę, zarówno rządząca Partia Siły Narodu, jak i opozycyjna Partia Demokratyczna zobowiązały się do pilnego wprowadzenia tzw. „prawa Ha-neul”. Proponowane zmiany legislacyjne koncentrują się na zaostrzeniu kontroli stanu psychicznego nauczycieli, ustanowieniu obowiązkowych komisji ds. oceny zdolności do pracy pedagogów z zaburzeniami psychicznymi oraz rozważeniu możliwości rozmieszczenia funkcjonariuszy policji w szkołach. Rodzice ofiary zaapelowali o uchwalenie przepisów, które zapewnią nauczycielom dostęp do specjalistycznej opieki psychiatrycznej oraz zagwarantują wyższy poziom bezpieczeństwa młodszych uczniów.

14 lutego: rezolucja wzywająca do powołania dodatkowego sędziego do Trybunału Konstytucyjnego została przyjęta przez Zgromadzenie Narodowe. Zgromadzenie Narodowe, zdominowane przez opozycję, przyjęło rezolucję wzywającą pełniącego obowiązki prezydenta Choi Sang-moka do powołania brakującego, dziewiątego sędziego. Minister Choi w grudniu powołała dwóch sędziów, ale wstrzymał się z nominacją rekomendowanego przez opozycję, Ma Eun-hyuka, powołując się na potrzebę ponadpartyjnego konsensusu. Istota sporu między Partią Demokratyczną a rządem o powołanie sędziego dotyczy możliwego naruszenia prawa parlamentu do wyboru sędziego w przypadku odmowy nominacji przez pełniącego obowiązki prezydenta.

15 lutego: wspólne wyzwania zostały omówione przez Koreę Południową i USA. Podczas spotkania w Monachium południowokoreański minister spraw zagranicznych Cho Tae-yul spotkał się po raz pierwszy z sekretarzem stanu USA Marco Rubio. Spotkanie to, które odbyło się w sobotę (czasu lokalnego) na marginesie Monachijskiej Konferencji Bezpieczeństwa, miało na celu potwierdzenie zaangażowania obu krajów we współpracę w zakresie przeciwdziałania północnokoreańskim zagrożeniom nuklearnym oraz wzmocnienia więzi gospodarczych. Obie strony potwierdziły swój wspólny cel,

jakim jest całkowita denuklearyzacja Korei Północnej i zobowiązały się do ścisłej koordynacji polityki związanej z Pjongjangiem. Cho i Rubio zgodzili się na pogłębienie współpracy w kluczowych sektorach, w tym w przemyśle stoczniowym, energetyce jądrowej, skroplonym gazie ziemnym oraz zaawansowanych technologiach. Kwestie handlu i taryf nie zostały jednak szerzej omówione, co pozostawiło utrzymujące się obawy południowokoreańskich przedsiębiorstw w związku z polityką handlową USA "America First". Według szefa koreańskiego MSZ spotkanie było okazją do przekazania obaw Korei Południowej i zainicjowania związanych z tym dyskusji.

17 – 21 lutego: współpraca w sektorze obronności została omówiona ze Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi i Egiptem. Korea Południowa podejmuje wysiłki mające na celu zwiększenie eksportu broni na Bliski Wschód. Szef agencji zamówień uzbrojenia (DAPA) Seok Jong-gun prowadził rozmowy z urzędnikami obrony i wojskowymi, dążąc do udziału koreańskich firm w projektach zamówień uzbrojenia w Abu Zabi, a także promując konkretne produkty, takie jak myśliwiec FA-50 i haubica K9 w Egipcie. Koreańczycy aktywnie szukają także współpracy z Arabią Saudyjską, Irakiem, Rumunią i Estonią. Celem tych działań jest osiągnięcie 5% udziału w globalnym rynku eksportu broni do 2027 roku, co pozwoli Korei Południowej stać się czwartym największym eksporterem broni na świecie.

19 lutego: porozumienie o współpracy obronnej zostało podpisane z Kamerunem. W Seulu ministrowie obrony Korei Południowej Kim Seon-ho i Kamerunu Joseph Beti Assomo odpisali porozumienie w obszarze obronności. Jest to pierwszy tego typu dokument podpisany przez Koreę Południową z państwem afrykańskim. Porozumienie ma na celu zacieśnienie dwustronnych relacji w obszarze obronności i przemysłu zbrojeniowego poprzez wymianę edukacyjną i dyskusje o współpracy w modernizacji kameruńskiego systemu informacji obronnej. Podczas spotkania ministrowie obrony obu krajów wyrazili również zgodną opinię co do konieczności wspólnej reakcji międzynarodowej na prowokacje nuklearne i raketowe Korei Północnej.

20 lutego: międzypartyjne spotkanie dotyczące reform zakończyło się fiaskiem. Rząd spotkał się z liderami największych partii politycznych, Partii Siły Narodu i Partii Demokratycznej, poszukując kompromisu w sprawie ustaw dotyczących gospodarki i społeczeństwa. Wśród uczestników znaleźli się ważni przedstawiciele rządu i parlamentu, w tym pełniący obowiązki prezydenta Choi Sang-mok oraz liderzy głównych partii politycznych. Rozmowy zakończyły się brakiem porozumienia w sprawie dodatkowego budżetu, mającego wspierać gospodarkę i nowe technologie, jak i specjalnej ustawy o półprzewodnikach, mającej poluzować ograniczenia czasu pracy w tej strategicznej branży. Różnice zdań dotyczyły także reformy emerytalnej, zwłaszcza w kwestii wysokości

świadczeń w stosunku do zarobków. Mimo braku konkretnych ustaleń, strony zgodziły się na dalsze rozmowy na szczeblu roboczym w nadziei na znalezienie kompromisu.

20 lutego: rozwój własnego chatbota na wzór ChatGPT ma zostać wsparty przez rząd. Rząd Korei Południowej, dostrzegając rosnącą konkurencję w dziedzinie sztucznej inteligencji, zobowiązał się do znacznych inwestycji w badania i rozwój SI, aby kraj stał się jednym z liderów w tej dziedzinie. W ramach tych działań pełniący obowiązki prezydenta minister Choi Sang-mok zapowiedział zabezpieczenie dużej liczby procesorów graficznych (GPU), kluczowych dla rozwoju SI, oraz zapewnienie funduszy na badania. Celem jest nie tylko dogonienie światowych potęg w dziedzinie SI, ale również wykorzystanie szansy na innowacje i zapewnienie Korei Południowej pozycji lidera w przyszłości.

20 lutego: budżet na oficjalną pomoc rozwojową ODA został przedstawiony przez Koreę Południową. Korea Południowa zamierza przeznaczyć w tym roku 6,5 biliona wonów (4,5 miliarda USD) na ODA. Oznacza to wzrost o 3,8% w porównaniu do roku ubiegłego. W ramach ODA rząd planuje skupić się na trzech kluczowych obszarach: realizacji projektów przynoszących obopólne korzyści, wspieranie celów zrównoważonego rozwoju oraz podnoszenia jakości pomocy.

21 lutego: plan energetyczny do 2038 roku został przedstawiony przez Ministerstwo Handlu, Przemysłu i Energetyki. Plan energetyczny Korei do 2038 roku zakłada znaczące zwiększenie udziału bezemisyjnych źródeł energii, takich jak energia jądrowa, słoneczna, wiatrowa i wodorowa. Celem jest osiągnięcie powyżej 70% udziału tych źródeł w rocznej produkcji energii elektrycznej do 2038 roku, w porównaniu z 39,1% w 2023 roku. Strategia ta ma na celu zaspokojenie rosnącego zapotrzebowania na energię, wynikającego z rozwoju zaawansowanych technologii, takich jak sztuczna inteligencja i pojazdy elektryczne, przy jednoczesnym dążeniu do osiągnięcia neutralności węglowej do 2050 roku. Plan obejmuje budowę nowych elektrowni jądrowych oraz rozwój technologii wodorowych i małych reaktorów modułowych.

22 lutego: w Seulu odbył się wiec Partii Demokratycznej przeciwko prezydentowi Yoon Suk-yeolowi. Główna partia opozycyjna (DP) zorganizowała wiec w pobliżu Sądu Konstytucyjnego w Seulu, domagając się usunięcia prezydenta Yoon Suk Yeola z urzędu w związku z jego krótkotrwałym wprowadzeniem stanu wojennego w grudniu 2024 roku. Liderzy DP, w tym Park Chan-dae, ostrzegali przed negatywnymi konsekwencjami powrotu Yoona na urząd i wyrażali przekonanie o jego jednogłośnym usunięciu przez Trybunał. DP oszacowała, że w wiecu wzięło udział około 35 000 osób, w tym 80 posłów i kierownictwo partii. Tego samego dnia w Daejeon odbyły się protesty

popierające prezydenta Yoon Suk-yeola, zorganizowane przez konserwatywną chrześcijańską organizację „Save Korea”. Mobilizacja zarówno zwolenników, jak i przeciwników impeachmentu prezydenta związana była z ostatnim przesłuchaniem przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie Yoon Suk-yeola.

25 lutego: ostateczne argumenty obrony prezydenta Yoon Suk-yeola zostały przedstawione podczas ostatniego przesłuchania w sprawie impeachmentu. Ostatnie przesłuchanie koncentrowało się na kwestii legalności wprowadzenia stanu wojennego i zarzutach naruszenia konstytucji. Zespół prawny prezydenta Yoon Suk-yeola argumentował, że deklaracja stanu wojennego była aktem zarządzania państwem i nie naruszała konstytucji. Podkreślili, że działanie to było konieczne, aby przeciwdziałać próbom podważenia rządu przez działania opozycji, w tym „wymuszenie” cięć budżetowych. Prawnicy Yoona stwierdzili, że opozycja dążyła do obalenia władzy, a deklaracja stanu wojennego miała na celu ostrzeżenie społeczeństwa przed kryzysem wywołanym przez autorytarne działania Partii Demokratycznej. Użycie przez prezydenta Yoon Suk-yeola terminu „siły antypaństwowe” w dekreście o stanie wojennym odnosiło się właśnie do tych działań. Według niego Korea Północna i „wewnętrzne siły antypaństwowe” współdziałały, aby naruszyć suwerenność kraju, stwarzając zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego. Prezydent Yoon Suk-yeol przeprosił za zamieszanie wywołane stanem wojennym, ale podtrzymał swoje przekonanie o słuszności podjętych działań. Z kolei panel oskarżający w procesie impeachmentu argumentował, że prezydent naruszył konstytucję, wprowadzając stan wojenny bez zaistnienia stanu zagrożenia narodowego oraz ignorując procedury, takie jak posiedzenie gabinetu i powiadomienie Zgromadzenia Narodowego. Podkreślono także, że wysłanie wojsk do budynku parlamentu naruszyło prawo. Prezydent został także oskarżony o dążenie do eliminacji politycznych rywali. Obie strony oskarżały siebie nawzajem o rozsiewanie fałszywych informacji, potęgujących chaos w kraju. Oczekuje się, że Trybunał Konstytucyjny wyda orzeczenie w połowie marca. W przypadku impeachmentu w ciągu 60 dni zostaną zorganizowane wybory prezydenckie.

27 lutego: orzeczenie w sprawie powołania sędziów zostało wydane przez Trybunał Konstytucyjny. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że pełniący obowiązki prezydenta minister Choi Sang-mok naruszył prawa Zgromadzenia Narodowego, nie powołując kandydata rekomendowanego przez opozycję. Chociaż orzeczenie obliuguje do powołania sędziego Ma Eun-hyuka, eksperci uważają, że nawet jeśli zostanie powołany, jest mało prawdopodobne, aby uczestniczył w pracach dotyczących impeachmentu prezydenta Yoon Suk-yeol, ponieważ proces jest już w zaawansowanej fazie. Orzeczenie nie wskazuje, do kiedy sędzia ma zostać powołany. Kandydatura Ma Eun-hyuka spotkała się

z krytyką ze strony rządzącej Partii Siły Narodu i prezydenta Yoon Suk-yeola, którzy zarzucili mu polityczną stronnicość.

27 lutego: zwiększenie ulg podatkowych dla przemysłu półprzewodników zostało zatwierdzone przez Zgromadzenie Narodowe. Południowokoreański parlament przyjął poprawki do ustawy potocznie nazwanej „K-Chips Act”, która ma na celu wspieranie przemysłu półprzewodników. Kluczowym elementem przyjętych zmian jest zwiększenie ulg podatkowych dla firm inwestujących w rozwój strategicznych sektorów, takich jak półprzewodniki, baterie wtórne i samochody przyszłości. Nowelizacja ustawy przewiduje podniesienie stawek ulg dla dużych korporacji do 20% oraz dla małych i średnich przedsiębiorstw do 30%. Ponadto, przedłużono okres obowiązywania ulg podatkowych na badania i rozwój oraz na technologie związane z półprzewodnikami odpowiednio do 2029 roku.

27 lutego: ustawa o powołaniu specjalnego prokuratora w sprawie nielegalnego wpływania na wybory parlamentarne w 2022 roku została przyjęta przez Zgromadzenie Narodowe. Partia Demokratyczna przegłosowała ustawę dotyczącą specjalnego śledztwa w sprawie prezydenta Yoon Suk-yeola w związku z oskarżeniami o nadużycia wyborcze. Śledztwo ma się skupić na rzekomym pośrednictwie Myunga Tae-kyuna w zamian za korzyści finansowe oraz na podejrzeniach o ingerencję prezydenta i jego żony w proces nominacji kandydatów w wyborach parlamentarnych i uzupełniających. Ponadto, śledczy mają zbadać ewentualne opóźnienia w śledztwie prowadzonym przez prokuraturę oraz potencjalne próby ingerencji ze strony organów władzy. Myung Tae-kyun to postać, która znalazła się w centrum kilku skandali w Korei Południowej, dotyczących powiązań z politykami, w tym z prezydentem Yoon Suk-yeolem i jego żoną, Kim Keon-hee. Jest on oskarżany o wywieranie wpływu na nominacje kandydatów rządzącej Partii Siły Narodu. Według opozycji Prokuratura Okręgowa w Changwon celowo opóźniała śledztwo w sprawie Myunga.

27 lutego: zwolnienie z ceł było negocjowane z USA. Minister handlu Ahn Duck-geun odbył wizytę do Waszyngtonu, aby negocjować zwolnienia z ceł nałożonych przez administrację Trumpa na stal i aluminium. Minister Ahn spotkał się z sekretarzem handlu USA, Howardem Lutnickiem, aby omówić współpracę w przemyśle stoczniowym oraz ustanowić kanał komunikacji roboczej w celu rozwiązania sporów celnych. Ponadto, Korea Południowa wyraziła zainteresowanie zwiększeniem importu energii z USA, aby złagodzić obawy dotyczące deficytu handlowego, a także zacieśnić współpracę w sektorze stoczniowym w odpowiedzi na zainteresowanie prezydenta Trumpa tym obszarem.

28 lutego: spadek poziomu demokracji w Korei Południowej został odnotowany przez EIU. Raport Economist Intelligence Unit (EIU) "Indeks Demokracji 2024" odnotował spadek poziomu demokracji w Korei Południowej – spadek o dziesięć pozycji, plasując ten kraj na 32. miejscu. Wynik ogólny Korei Południowej pogorszył się, przesuwał ją do kategorii "wadliwej demokracji". Przyczyną obniżenia oceny jest polityczna niestabilność związana z działaniami prezydenta Yoon Suk-yeola, w tym próbą wprowadzenia stanu wojennego. Raport podkreśla polaryzację polityczną i niechęć do kompromisu jako słabości koreańskiego systemu politycznego.

KOMENTARZ

Wzrost antychińskiej retoryki. Napięcia w relacjach koreańsko-chińskich zostały wywołane kontrowersyjnymi i niepotwierdzonymi oskarżeniami prezydenta Yoon Suk Yeola wobec Chin w trakcie jego procesu impeachmentu. Antychińska retoryka została podchwyciona przez członków konserwatywnych grup sprzeciwiających się impeachmentowi, szczególnie przez młodych mężczyzn aktywnych w sieci. W koreańskim Internecie pojawiło się wiele treści antychińskich.

W trakcie procesu impeachmentu prezydent Yoon Suk-yeol oraz jego zespół prawny twierdzili, że ingerencja Chin w koreańskie wybory – jako element chińskiej wojny hybrydowej - miała wpływ na jego decyzję o wprowadzeniu stanu wojennego. Opozycja oraz były prezydent Moon Jae-in zostali oskarżeni o prochińskie działania, uzależniające Koreę Południową od Chin. Z kolei posłowie rządzącej Partii Siły Narodu, jak Kim Min-jeon i Yoo Sang-on rozpowszechniali informacji o udziale Chińczyków w protestach proimpeachmentowych, a także o aresztowaniu „ponad 90 chińskich szpiegów”. Konserwatywni politycy wyrażali także solidarność z młodymi ludźmi sprzeciwiającymi się „prochińskiej” postawie.

Podsycanie antychińskich resentymentów przez polityków i skrajnie prawicowe grupy było celowym działaniem, mającym na celu szybkie zmobilizowanie poparcia politycznego. Młode pokolenie Koreańczyków ma bardziej krytyczny stosunek do Chin niż starsze, które kojarzy ten kraj z współpracą gospodarczą i wymianą kulturalną. Są bardziej świadomi historycznych sporów, ograniczeń nałożonych na koreańskie produkty kulturalne (zakazy Hallyu) oraz problemów takich jak zanieczyszczenie powietrza. Ponadto wśród młodych zanika tradycyjny podział ideologiczny pro- i antypółnocnokoreański, przez co środowiska

konserwatywne coraz częściej wykorzystują antychińską, a nie antypółnocnokoreańską retorykę jako strategię jednoczącą. Ten zwrot wynika także z narastającego konfliktu amerykańsko-chińskiego: dla konserwatystów priorytetem są relacje z USA, a także z Japonią (w trójstronnej formule).

Celowe podsycanie antychińskich resentymentów – w tym otwarte promowanie teorii spiskowych nie tylko przez zwolenników skrajnej prawicy, ale samych polityków ma swoje konsekwencje. Ambasada Chin w Seulu sprzeciwiła się próbom "pochopnego" łączenia Chin z wewnętrznymi sprawami Korei w odpowiedzi na oskarżenia o ingerencję w wybory. Podkreśliła, że wierzy, iż Koreańczycy właściwie ocenią sytuację i podejmą słuszną decyzję. Ambasador Chin Dai Bing skrytykował wykorzystywanie antychińskich nastrojów przez niektóre konserwatywne frakcje dla celów politycznych, ostrzegając, że takie działania mogą zagrozić stosunkom dwustronnym. Ambasada wyraziła zaniepokojenie i ubolewanie w związku z incydentem próby wtargnięcia do ambasady przez Koreańczyka przebranego za Kapitana Amerykę. Mężczyzna, popierający Yoon Suk-yeola, deklaratował, że chce przekazać „antychińskie przesłanie”.

Rząd Korei Południowej stara się uspokoić Chiny po politycznych zawirowaniach. Marszałek Zgromadzenia Narodowego Woo Won-shik zapewnił Chiny, że Korea Południowa szybko wraca do stabilności po krótkotrwałym ogłoszeniu stanu wojennego. Ministerstwo spraw zagranicznych Korei Południowej zapewniło o bliskiej współpracy z Chinami, aby zapobiec negatywnemu wpływowi "pewnych twierdzeń" na stosunki dwustronne.

Wzrost antychińskich resentymentów, napędzany przez dezinformację i teorie spiskowe może mieć długofalowe konsekwencje w postaci dwustronnej eskalacji napięcia. Może to doprowadzić do pogorszenia stosunków gospodarczych – co szczególnie odczuwają koreańskie firmy eskortujące do Chin. Istotne są także konsekwencje społeczne – „odwetowy” wzrost antykoreańskich nastrojów w Chinach. W przeszłości Korea Południowa doświadczyła już „chińskiego odwetu” w postaci bojkotu koreańskich produktów czy zmniejszenia liczby turystów. Należy także zwrócić uwagę, że działania skrajnie prawicowych grup, nawołujących do nienawiści, stwarzają ryzyko wzrostu przemocy wobec Chińczyków i osób chińskiego pochodzenia. Stąd przed rządem koreańskim stoi wyzwanie przeciwdziałania dezinformacji.

Biorąc po uwagę, że strona chińska rozważa wizytę przewodniczącego Xi Jinginga na szczycie APEC w Korei Południowej, koreańska dyplomacja znajduje się

obecnie w trudnej sytuacji. Polityczny chaos wywołany impeachmentem ma konsekwencje nie tylko krajowe, ale wpływa także na relacje dwustronne.

Problemy z inauguracją współpracy z administracją Donalda Trumpa.

Wewnętrzna sytuacja polityczna Korei Południowej wpłynęła na dyplomatyczne problemy w relacji z najważniejszym sojusznikiem. Impeachment prezydenta Yoon Suk-yeola w znaczny sposób osłabi dyplomację szczytową. Pełniący obowiązki prezydenta Choi Sang-mok, pomimo chęci nawiązania kontaktu, nie spotkał się ani nie przeprowadził rozmowy telefonicznej z Donaldem Trumpem. Dla porównania, Joe Biden spotkał się z Yoon Suk-yeolem zaledwie 10 dni po objęciu urzędu przez koreańskiego prezydenta – ponadto prezydent Biden podczas pierwszej podróży do Azji odwiedził najpierw Seul, manifestując znaczenie sojuszu. Obecne opóźnienie w nawiązaniu kontaktów budzi obawy o przyszłość sojuszu pod prezydenturą Donalda Trumpa – w tym pozostanie w tyle za Japonią i marginalizacji znaczenia Korei Południowej w rozwiązywaniu kwestii północnokoreańskiej.

Wewnętrzna niestabilność polityczna utrudnia także poruszanie się po ścieżce przyszłego partnerstwa gospodarczego z USA pod rządami prezydenta Trumpa. Powrót Donalda Trumpa na urząd prezydenta USA i jego polityka handlowa "America First" budzą niepokój wśród południowokoreańskich przedsiębiorstw. Trump zapowiedział podwyższenie ceł na import stali i aluminium oraz wprowadzenie dodatkowych ceł na importowane samochody, co może poważnie uderzyć w koreański eksport samochodów, stanowiący jeden z głównych towarów eksportowych kraju. Podczas spotkania ministra spraw zagranicznych Cho Tae-yula z Sekretarzem Stanu Marco Rubio, kwestie taryfowe nie zostały dogłębnie omówione, co pozostawia utrzymujące się obawy. Polityka Trumpa budzi obawy o przyszłość programów takich jak Inflation Reduction Act (IRA) i CHIPS and Science Act, które zachęciły koreańskie inwestycje w sektorach pojazdów elektrycznych, baterii i półprzewodników w USA. Wstrzymanie wypłat funduszy w ramach IRA oraz ryzyko zamrożenia lub wycofania pożyczek i dotacji w ramach CHIPS Act stanowią zagrożenie dla planowanych i realizowanych koreańskich inwestycji o wartości wielu miliardów dolarów. Koreańscy przedsiębiorcy podkreślają, że te programy są kluczowymi czynnikami napędzającymi koreańskie bezpośrednie inwestycje zagraniczne (FDI) w USA. Istnieje ryzyko, że administracja Trumpa może ponownie rozważyć Koreańsko-Amerykańską Umowę o Wolnym Handlu (KORUS), którą Trump już wcześniej krytykował i groził jej zerwaniem. W tym kontekście dyplomatyczne zaangażowanie w relacje z USA wydaje się priorytetowe, a opóźnienia budzą obawy.

Warto zwrócić uwagę na jeszcze jeden wątek wskazujący na osłabienie sojuszu – brak „wspólnego głosu”. Podczas spotkania ministra spraw zagranicznych Korei Południowej Cho Tae-yula z Sekretarzem Stanu USA Marco Rubio w Monachium, doszło do różnic w oświadczeniach wydanych przez obie strony. W przeciwieństwie do komunikatu prasowego Seulu dotyczącego spotkania, oświadczenie Stanów Zjednoczonych podkreśliło, że Cho i Rubio "podzielali obawy dotyczące agresji Chin na Morzu Południowochińskim". Ta rozbieżność sugeruje, że Waszyngton przywiązuje większą wagę do kwestii chińskiej agresji w regionie niż Seul w swoim oficjalnym przekazie po spotkaniu. Pokojowe rozwiązanie kwestii Cieśniny Tajwańskiej pojawiło się także w oświadczeniu po trójstronnym spotkaniu z Japonią. W tym kontekście Ministerstwo Spraw Zagranicznych Korei Południowej wydało oddzielne oświadczenie, zapewniające, że stanowisko w sprawie poszanowania polityki "Jednych Chin" pozostaje niezmienione. Z kolei kwestie taryf i ceł były nieobecne w amerykańskim oświadczeniu. Natomiast w relacjach strony południowokoreańskiej pojawiły się wzmianki, że te kwestie zostały omówione.

Poza problemami dyplomatycznymi, Korea Południowa stoi przed wyzwaniem opracowania kompleksowej i proaktywnej strategii podejścia do współpracy z administracją Donalda Trumpa, uwzględniającej zarówno potencjalne zagrożenia, jak i możliwości współpracy. Ze względu na niepewność polityki Donalda Trumpa i jego skłonność do podważania tradycyjnych ram współpracy międzynarodowej, Korea Południowa musi opracować własną strategię negocjacyjną, aby zabezpieczyć swoje interesy. W toczącej się na ten temat debacie w Korei Południowej pojawiają się głosy, że należy przyjąć całościową wizję interesów narodowych, czyli łączyć kwestie bezpieczeństwa, gospodarki i innych kluczowych obszarów w negocjacjach, by zwiększyć siłę przetargową Korei. Opracowanie i wdrożenie strategii utrudnia jednak zawieszenie prezydenta, który powinien pełnić rolę koordynacyjną.

Głębokie podziały społeczne w związku z impeachmentem. Od wprowadzenia stanu wojennego w Korei Południowej odbywały się liczne protesty zwolenników i przeciwników prezydenta. Ten podział znalazł odbicie w manifestacjach zorganizowanych 1 marca, w dzień obchodów powstania Ruchu Pierwszego Marca. Zamiast narodowej jedności obchody przyjęły formę dwóch przeciwstawnych manifestacji, popierających lub krytykujących impeachment. Podział społeczny był widoczny również w środowisku akademickim i prawniczym. Stu przedstawicieli różnych środowisk wydało oświadczenie wzywające do odrzucenia impeachmentu, argumentując, że przyspieszone tempo rozpatrywania sprawy przez Trybunał Konstytucyjny może być

podyktowane perspektywą przedterminowych wyborów prezydenckich. Środowiska akademicki organizowały także zgromadzenia popierające impeachment. Sprawa impeachmentu prezydenta Yoon Suk-yeola ujawniła silną polaryzację społeczną i polityczną w Korei Południowej, widoczną w masowych demonstracjach.

II. KOREA POŁUDNIOWA I EUROPA ŚRODKOWO-WSCHODNIA

7 lutego: robocze konsultacje z Czechami odbyły się w Seulu. Koreańskie Ministerstwo Przemysłu, Handlu i Energii poinformowało o przeprowadzeniu konsultacji z czeską delegacją w celu pogłębienia współpracy gospodarczej. Spotkanie to było kontynuacją strategicznego partnerstwa podpisanego rok wcześniej oraz ustaleń przywódców obu państw z września. Podczas dyskusji skupiono się na rozszerzeniu dwustronnej współpracy w obszarach takich jak energia, zaawansowane technologie, infrastruktura oraz wspólne projekty badawczo-rozwojowe, a także na utworzeniu wspólnego centrum przemysłowego.

12 lutego: współpraca w sektorze obronności została omówiona z Polską. Pełniący obowiązki prezydenta minister Choi Sang-mok odbył rozmowę telefoniczną z premierem Polski, Donaldem Tuskiem. Rozmowa koncentrowała się przede wszystkim na współpracy obronnej między oboma krajami, związanej z dostawami koreańskiej broni. Rozmowa dotknęła również trwałości koreańskiej demokracji mimo impeachmentu prezydenta Yoon Suk-yeola oraz szerszych aspektów strategicznego partnerstwa, obejmujących kwestie gospodarcze i technologiczne.

17 lutego: współpraca w zakresie łańcuchów dostaw i energetyki została omówiona z Czechami. W Seulu odbyło się spotkanie, w którym uczestniczyli ministrowie przemysłu i handlu Korei Południowej Ahn Duk-geun i Czech Lukáš Vlček. Rozmowy wysokiego szczebla skoncentrowane były na wzmocnieniu współpracy w obszarach łańcucha dostaw i energii. Kluczowym tematem była ocena postępów w negocjacjach dotyczących budowy przez koreańskie konsorcjum dwóch elektrowni jądrowych w czeskim Dukovanach, co stanowiłoby największą inwestycję w historii Czech. Podczas spotkania omówiono także dalsze możliwości współpracy w zaawansowanych technologiach, czystej energii, przemyśle półprzewodników oraz inwestycjach, podkreślając strategiczne partnerstwo.

25 lutego: współpraca w sektorze bankowym została omówiona z Węgrami.

Ambasador Węgier w Seulu Szerdahelyi spotkał się z przedstawicielem koreańskiego Shinhan Bank, Kim Jihyungiem. Spotkanie miało na celu omówienie działalności tego banku na Węgrzech, by usprawnić działalność koreańskich firm w tym kraju. Koreańskie banki nie mają rozbudowanej sieci detalicznej na Węgrzech koncentrują się na wsparciu dla dużych projektów inwestycyjnych. Taką funkcję pełni przede wszystkim Korea Development Bank (KDB), który odgrywa kluczową rolę w finansowaniu projektów związanych z koreańskimi inwestycjami zagranicznymi – w przypadku Węgier dotyczy to przede wszystkim projektów budowy fabryk baterii do samochodów elektrycznych.

27 lutego: współpraca z Czarnogórą ma zostać wzmocniona.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Korei Południowej oświadczyło, że z dniem 1 marca w życie wejdzie umowa o współpracy gospodarczej z Czarnogórą. Umowa ma utworzyć prawne ramy dla wzmocnienia współpracy w sektorach takich jak przemysł, energia, turystyka i inwestycje. Powołana zostanie wspólna komisja w celu poszukiwania sposobów na zwiększenie efektywności tej współpracy. Oczekuje się, że umowa ułatwi koreańskim firmom ekspansję do Czarnogóry, a długoterminowo przyczyni się do zmniejszenia nierównowagi handlowej między oboma krajami.

III. RELACJE MIĘDZYKOREAŃSKIE

11 lutego: skarga Korei Północnej do ICAO została skrytykowana przez Seul.

Korea Północna zwróciła się do Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego (ICAO) z żądaniem zbadania rzekomych naruszeń jej przestrzeni powietrznej przez południowokoreańskie drony w październiku ubiegłego roku. Korea Południowa odrzuciła te oskarżenia i wezwała Pjongjang do zaprzestania "upolityczniania" sprawy bez przedstawienia dowodów, przypominając o własnych obawach dotyczących zakłócania sygnału GPS przez Północ. Mimo że ICAO nie potwierdziła oficjalnie wniosku Korei Północnej, Seul rozważa możliwe działania w odpowiedzi na potencjalne dochodzenie.

12 lutego: prośba o poparcie denuklearyzacji KRLD została wystosowana

do Chin. Podczas spotkania w Seulu, wiceminister spraw zagranicznych ds. strategii i wywiadu Korei Południowej, Cho Koo-rae, zwrócił się do chińskiego ambasadora w Seulu, Dai Binga, z prośbą o odegranie konstruktywnej roli w denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego. Wiceminister Cho Koo-rae wyraził zaniepokojenie prowokacjami Korei Północnej oraz jej nielegalną (z perspektywy

Seulu) współpracą wojskową z Rosją. Zaapelował do Pekinu o podjęcie działań mających na celu powstrzymanie KRLD przed prowokacjami oraz przyczynienie się do pokoju i stabilności w regionie. Ambasador Chin zapewnił, że polityka jego kraju wobec Półwyspu Koreańskiego pozostaje niezmienną i Chiny będą kontynuować wysiłki na rzecz rozwiązywania problemów.

15 lutego: wspólne stanowisko wobec Korei Północnej zostało potwierdzone przez Japonię, Koreę Południową i USA. Podczas Monachijskiej Konferencji Bezpieczeństwa odbyło się trójstronne spotkanie ministrów spraw zagranicznych Korei Południowej (Cho Tae-yul), Stanów Zjednoczonych (Marco Rubio) i Japonii (Takeshi Iwaya). Było to pierwsze tego rodzaju spotkanie od czasu zmian przywództwa w Waszyngtonie. We wspólnym oświadczeniu potwierdzono silne zaangażowanie w denuklearyzację Korei Północnej oraz potępiono poważne naruszenia praw człowieka w tym kraju. Podczas rozmów w Monachium, przedstawiciele trzech państw wyrazili również zaniepokojenie programami nuklearnymi i raketowymi Pjongjangu, jego cyberatakami i współpracą wojskową z Rosją, zapowiadając dalsze wzmacnianie międzynarodowych sankcji. Dodatkowo, zadeklarowano pogłębienie trójstronnej współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa, ekonomii, technologii oraz wyrażono stanowisko wobec kluczowych kwestii geopolitycznych, w tym sytuacji na Tajwanie i na Morzu Południowochińskim.

20 lutego: wspólna reakcja na zagrożenia ze strony Korei Północnej została omówiona przez najwyższe dowództwo wojskowe Korei Południowej i nowego przewodniczącego Komitetu Wojskowego NATO. Admirałowie Kim Myung-soo i Giuseppe Cavo Dragone ocenili sytuację bezpieczeństwa na Półwyspie Koreańskim i omówili możliwości wzmocnienia współpracy wojskowej między Koreą Południową a NATO. Podkreślono, że rozwój broni jądrowej i raketowej Korei Północnej oraz jej pogłębiająca się współpraca wojskowa z Rosją stanowią globalne zagrożenie, a bezpieczeństwo w regionie Indo-Pacyfiku i Europy jest ze sobą powiązane.

20 lutego: wspólne ćwiczenia lotnicze zostały przeprowadzone przez USA i Koreę Południową. W manewrach wykorzystano bombowce B-1B i myśliwce F-35A, F-15K i F-16. Były to pierwsze w tym roku manewry lotnicze, mające na celu odstraszenie Korei Północnej od jej programów jądrowych i raketowych oraz wzmocnienie współpracy między siłami Korei Południowej i USA. Ćwiczenia zostały potępione przez Koreę Północną.

21 lutego: Rosja i KRLD zostały skrytykowane przez Koreę Południową. Minister spraw zagranicznych Korei Południowej Cho Tae-yeol wystąpił na forum G20 w Republice Południowej Afryki. Minister Cho ostro skrytykował Rosję za nielegalną współpracą wojskową z Koreą Północną, wyrażając obawy, że to pogłębia i przedłuża wojnę na Ukrainie. Podkreślił, że działania te stanowią

naruszenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ i zagrażają globalnemu bezpieczeństwu, a także apelował o szybkie zakończenie wojny.

22 lutego: północnokoreańscy jeńcy wojenni mogą zostać przekazani Korei Południowej. Andrij Czerniak, przedstawiciel ukraińskiego wywiadu wojskowego (HUR), oświadczył, że istnieje możliwość wysłania północnokoreańskich żołnierzy, wziętych do niewoli podczas walk do Korei Południowej. Czerniak dodał, że Ukraina ściśle współpracuje z rządem Korei Południowej i ma bliskie kontakty z południowokoreańskim wywiadem obrony i siłami specjalnymi, co umożliwia takie działanie. Jeden z dwóch północnokoreańskich żołnierzy schwytanych w Ukrainie wyraził chęć dezercji na Południe w wywiadzie dla południowokoreańskiej gazety The Chosun Ilbo. Rząd Korei Południowej oświadczył, że jest gotów zapewnić ochronę i wsparcie, jeśli żołnierze poproszą o przybycie na Południe, traktując ich jako obywateli Korei Południowej, zgodnie z konstytucją kraju.

26 lutego: testy pocisków manewrujących zostały przeprowadzone przez Koreę Północną. Według doniesień Koreańskiej Centralnej Agencji Prasowej (KCNA), Korea Północna przeprowadziła ćwiczenia w zakresie wystrzeliwania strategicznych pocisków manewrujących na Morzu Żółtym. W testach miał uczestniczyć przewodniczący Kim Jong-un. Agencja KCNA podała, że wystrzelono wiele strategicznych pocisków manewrujących, które trafiły w wyznaczone cele. Kim Jong-un wyraził zadowolenie z wyników ćwiczeń i stwierdził, że "ciągłe testowanie wiarygodności i operacyjności składników sił odstraszania nuklearnego oraz demonstrowanie ich potęgi jest samo w sobie odpowiedzialnym wykonywaniem sił odstraszania wojennego". Podkreślił również, że "najpełniejszym odstraszaniem i siłą obronną jest to, co gwarantuje potężna siła ataku".

26 lutego: działania Korei Północnej zostały potępione podczas konferencji w Genewie. Korea Południowa, Japonia i USA wydały wspólne oświadczenie w sprawie KRLD podczas Konferencji Rozbrojeniowej ONZ w Genewie. Delegaci tych trzech państw skrytykowali prowokacyjne działania zbrojne Korei Północnej, w tym rozwój broni jądrowej i rakiet balistycznych, które naruszają rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ. Podkreślono również konieczność podjęcia przez Pjongjang kroków w kierunku całkowitej, weryfikowalnej i nieodwracalnej denuklearyzacji oraz wznowienia dialogu w tej sprawie.

26 lutego: nowe określenie odnoszące się do denuklearyzacji ma być używane przez USA i Koreę Południową. Ambasador Korei Południowej w USA Cho Hyun-dong oświadczył, że uzgodniono z administracją Donalda Trumpa, aby używać terminu „denuklearyzacja Korei Północnej” zamiast dotychczasowego sformułowania „denuklearyzacja Półwyspu Koreańskiego”. Ta zmiana ma podkreślić, że celem jest rozbrojenie nuklearne samego reżimu w Pjongjangu,

odróżniając to od szerszego pojęcia, które mogłoby implikować ograniczenia dla Korei Południowej.

26 lutego: intensyfikacja militarnych prowokacji ze strony KRLD jest przewidywana przez Ministerstwo ds. Zjednoczenia. Minister ds. Zjednoczenia Kim Young-ho przedstawił przed Zgromadzeniem Narodowym prognozy dotyczące polityki Korei Północnej na ten rok. Przewodniczący Kim Jong-un ogłosił „rok szkoleń wojskowych”. Z tego powodu południowokoreańskie Ministerstwo ds. Zjednoczenia przewiduje, że należy się spodziewać wzmożonej aktywności wojskowej. W odniesieniu do sytuacji w Korei Południowej, Ministerstwo ds. Zjednoczenia poinformowało o włączeniu Centrum Adaptacyjnego „Hana Center” dla uchodźców z Korei Północnej do systemu opieki społecznej w celu poprawy warunków pracy jego personelu – co długofalowo ma poprawić jakość wsparcia oferowanego osobom uciekającym z KRLD.

27 lutego: dodatkowi północnokoreańscy żołnierze zostali wysłani do Rosji. Południowokoreańskie służby wywiadowcze (NIS) szacują, że około 1000 żołnierzy zostało wysłanych na front w Kursku, dołączając do początkowej grupy 11 000 rozmieszczonej w październiku. Szacuje się, że około 4 tysięcy północnokoreańskich żołnierzy zostało zabitych lub rannych w walce z Ukrainą. Rząd Korei Południowej uważnie monitoruje sytuację, nie potwierdzając oficjalnie rozmieszczenia dodatkowych żołnierzy, ale uznając taką możliwość za wielce prawdopodobną, zwłaszcza w kontekście rotacji personelu w celu utrzymania zdolności bojowej. Doniesienia o wysłaniu dodatkowych żołnierzy nie zostały potwierdzone przez Stany Zjednoczone.

KOMENTARZ

Spotkanie Donalda Trumpa z Wołodymyrem Zełenskim. Kontrowersyjne spotkanie w Waszyngtonie wywołało obawy w Seulu, związane z gotowością administracji Donalda Trumpa do obrony sojuszników. Konfrontacyjne podejście do Zełenskiego wzbudziło debatę na temat wiarygodności amerykańskich gwarancji bezpieczeństwa. W przypadku Korei Południowej oznaczają one gotowość użycia broni jądrowej w obronie przed atakiem ze strony KRLD. Sytuacja ta osłabia także możliwości negocjacyjne USA z Pjongjagiem w sprawie denuklearyzacji. Porzucenie Ukrainy, która oddała broń nuklearną w zamian za gwarancje bezpieczeństwa, dostarcza Korei Północnej jasnej lekcji: broń nuklearna jest jedyną prawdziwą gwarancją bezpieczeństwa. Rozbudziło to także na nowo dyskusje w Korei Południowej, dotyczące rozwoju

własnego arsenału nuklearnego, jako jedyne skutecznego sposobu na odstraszanie KRLD.

Korea Południowa obawia się także transakcyjnego podejścia Trumpa w dyplomacji. Tak jak w czasie pierwszej kadencji, Trump może ponownie stosować groźby wycofania wojsk amerykańskich z Półwyspu Koreańskiego jako karty przetargowej.

Nowa administracja Trumpa stanowi przede wszystkim niepewność w kontekście relacji międzykoreańskich. Wznowienie dialogu na linii Waszyngton-Pjongjang wcale nie jest takie pewne. Poprzednie negocjacje, skupiające się na próbach denuklearyzacji zakończyły się fiaskiem. Od tego czasu Korea Północna wzmocniła się militarnie, a jej relacje z Rosją uległy poprawie, co zmienia dynamikę potencjalnych przyszłych negocjacji. Zmniejszyło to potrzebę Kim Jong-una do powrotu do rozmów z USA. Może to oznaczać, że w pierwszym roku Pjongjang będzie chciał udowodnić swoją silniejszą pozycję. Korea Północna może wykorzystać niepewność związaną z administracją Trumpa do przeprowadzenia kolejnych testów rakietowych lub jądrowych. Alternatywnie, Pjongjang może zaproponować ograniczone rozmowy, aby uzyskać ulgi gospodarcze, jednocześnie zachowując swój arsenał nuklearny. Aby Korea Północna stała się chętna do rozpoczęcia negocjacji musiałoby jednak dojść do ochłodzenia relacji z Moskwą lub znaczącego kryzysu wewnętrznego, który wywołałby „desperację” Kim Jong-una. Ewentualnie, Stany Zjednoczone musiałyby wyjść z diametralnie różną propozycją niż dotychczas.

Z kolei Korea Południowa obawia się potencjalnej marginalizacji w negocjacjach z Pjongjangiem oraz wspomnianego osłabienia amerykańskich gwarancji bezpieczeństwa. Niepewność związana z amerykańskim zaangażowaniem może skłonić Koreę Południową do poszukiwania innych sposobów na zapewnienie bezpieczeństwa i stabilności na Półwyspie Koreańskim, w tym do rozważenia wznowienia dialogu z Pjongjangiem bez udziału USA. Kierunek południowokoreańskiej polityki uzależniony jest jednak od wyniku impeachmentu i potencjalnych wcześniejszych wyborów prezydenckich. Wygrana kandydata opozycji będzie oznaczać poszukiwanie dialogu. Opozycja krytykuje także pomysł budowania własnego arsenału nuklearnego. Z kolei wygrana konserwatystów mogłaby zaowocować negocjacjami z USA w tej sprawie – a Donald Trump może być bardziej chętny niż Joe Biden do poparcia zbrojenia Korei Południowej w broń nuklearną, by zmniejszyć jej zależność od amerykańskiej pomocy wojskowej. Jeśli Korea Południowa zdecyduje się na rozwój własnego arsenału nuklearnego, może to doprowadzić do poważnych

napięć w regionie, w tym z Chinami i Japonią, które mogą uznać to za zagrożenie dla swojego bezpieczeństwa.

**OŚRODEK SPRAW
AZJATYCKICH**
Uniwersytet Łódzki

RAPORTY OPINIE DORADZTWO

PIERWSZY W POLSCE UNIWERSYTECKI
THINK-TANK

DORADZTWO POLITYCZNE I BIZNESOWE

ZESPÓŁ Z PRAKTYKĄ W AZJI

www.osa.uni.lodz.pl

